

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 18 0 P 048850 22 Spp
Sarajevo, 22.12.2022. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, odlučujući o zahtjevu za rješavanje spornog pravnog pitanja Općinskog suda u Bosanskoj Krupi od 23.09.2022. godine, na osnovu odredbe člana 61. Zakona o parničnom postupku Službene novine F BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) te odredbe člana 18. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju Federacije Bosne i Hercegovine i Brčko Distrikta „Službeni glasnik BiH“ broj 66/12 i 40/14), u sjednici Građanskog odjeljenja održanoj dana 22.12.2022. godine donio je sljedeću:

ODLUKU

Odbijaju se riješiti sporna pravna pitanja, koja glase:

- „1. Da li se nekretnine za koje u zemljišnoj knjizi, u B listu ne postoji upis prava vlasništva nego samo postoji upis prava raspolaganja, mogu smatrati državnim zemljištem?
2. Ko se smatra vlasnikom nekretnina za koje u zemljišnoj knjizi, u B listu ne postoji upis prava vlasništva nego samo postoji upis prava raspolaganja?“

O b r a z l o ž e n j e

Prilogom uz dopis od 14.12.2022. godine, koji je ovaj sud primio dana 17.10.2022. godine, Općinski sud u Bosanskoj Krupi dostavlja ovome sudu sve spise predmeta toga suda broj: 18 0 P 048850 21 P, u pravnoj stvari tužitelja: S.F., S.I., S.H., S.N., O.E., svi iz B., koje zastupa punomoćnik Amir Ezić, advokat iz Bosanske Krupe, protiv tužene: Opća zemljišna zadruga “Trgozad” p.o. Bužim, koga zastupa punomoćnik Džajić Zaim advokat iz Bosanske Krupe, radi utvrđenja prava vlasništva, vrijednost spora 5.001,00 KM, radi pokretanja postupka radi rješavanja spornih pravnih pitanja.

Navedeni zahtjev zasniva na činjenicama:

- zemljišne knjige u Gradu Bosanska Krupa koje održava Odjeljenje za zemljišnoknjižne poslove Općinskog suda su vrlo neuredne posebno u pogledu upisa prava titulara, pa postoji veliki broj zemljišnoknjižnih uložaka u kojima, u B listu ne postoji upisan ni vlasnik niti suvlasnici nekretnina, nego su u B listu upisana isključivo neka stvarna prava koja su relikvi bivšeg sistema i koja danas važećem Zakonu o stvarnim pravima nisu poznata, najčešće pravo raspolaganja, kao u konkretnom slučaju,
- zbog tako neurednih upisa u vezi većeg broja takvih nekretnina se pred sudom vode parnični postupci u kojim je, kao i u ovom, sporna pasivna legitimacija, jer u svim tim postupcima, kao i u ovom, tuženi (najčešće zadruge ili javna preduzeća) tvrde

da nisu pasivno legitimisani jer ni sam nije upisani vlasnik nego tvrdi da je riječ o nekretninama u državnom vlasništvu i da je tužena mogla i morala biti isključivo Bosna i Hercegovina ili Federacija BiH (ovisno od kulture zemljišta),

zbog čega cijene da bi rješavanje ovih spornih pravnih pitanja u svim tim predmetima dovelo do rješavanja spora o pasivnoj legitimaciji, te potencijalo (ako nekretnine jesu državno vlasništvo) dovelo do smanjenja troškova postupka.

Nadalje navodi, da činjenica jeste da nekretnina koja je predmet tužbenog zahtjeva u ovom parničnom postupku po svojoj kulturi jeste poljoprivredno zemljište, njiva, kao i da i u ovom, kao i mnogim drugim zk. ulošcima za katastarske općine koje održava odjeljenje za zemljišnoknjižne poslove Općinskog suda u Bosanskoj Krupi ne postoji upisan titular niti jednog Zakonu o stvarnim pravima poznatog prava (vlasništvo, suvlasništvo i sl.) nego samo postoji upis prava raspolaganja u korist tužene.

Ovakvi, u osnovi neispravni i nezakoniti upisi, su rezultat nepravilno provedenog postupka uspostave zemljišne knjige koja je u cijelosti preuzela podatke „novog katastarskog operata" koji je nastao u predratnom periodu kada su još uvijek postojala stvarna prava kao što su pravo raspolaganja ili pravo upravljanja, te su ista kao takva prilikom izlaganja podataka evidentirana u korist titulara, a iste je u konačnici preuzela i zemljišna knjiga za KO Varoška Rijeka koja je stupila na snagu 2000. godine („Službene novine Federacije BiH" broj 17/00).

Jasno upisani podaci u Zemljišnoj knjizi, kao javnoj evidenciji o nekretninama se smatraju tačnim, dok se ne dokaže suprotno.

Tužitelji cijene da u konkretnom slučaju ne postoji osnov po kojem bi se nekretnina koja je predmet tužbenog zahtjeva u ovom parničnom postupku mogla smatrati državnim vlasništvom i to upravo zbog činjenice da u Zemljišnoj knjizi ne postoji upis takvog prava u korist države BiH, nego samo postoji upis u korist tužene, doduše upis prava raspolaganja, ali se takav upis po sili zakona može smatrati samo upisom prava vlasništva u korist tužene, a ne da isti podrazumijeva vlasništvo države.

Ovakav stav tužitelji temelje na odredbi člana 338. stav 1. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH koji propisuje:

„Ako posebni zakonom nije određeno drugačije pravo upravljanja ili korištenja ili raspolaganja kao osnovna prava na stvarima u društvenom odnosno državnom vlasništvu koje do stupanja na snagu ovog zakona nije postalo vlasništvo druge osobe, danom stupanja na snagu ovog zakona pretvaraju se u pravo vlasništva njihovog dosadašnjeg nosioca odnosno njegovog pravnog sljednika, ako te stvari mogu biti predmet prava vlasništva”.

S druge strane tuženi je u odgovoru na tužbu isticao da predmetna nekretnina upravo zbog nedostatka upisa prava vlasništva ili bilo kojeg drugog Zakonu o stvarnim pravima poznatog stvarnog prava se mora smatrati nekretninom u državnom vlasništvu, posebno budući da je pravo raspolaganja upisano u korist zadruge, koji stav je suprotan naprijed citiranoj odredbi člana 338. stav 1. Zakona o stvarnim pravima Federacije BiH.

Slijedom navedenog, a kako se identično sporno pravno pitanje pojavljuje kao ključno u velikom broju parničnih postupka pred ovim sudom ali i pred Općinskim sudovima u Bihaću i Cazinu, to ovaj prijedlog za rješavanje spornog pravnog pitanja smatraju osnovanim, a budući

da u vezi postavljenih spornih pravnih pitanja ne postoji od ranije zauzeti stav Vrhovnog suda Federacije BiH, te smatraju da bi u cilju rješavanja ovih spornih pravnih pitanja bilo svrsishodno da Vrhovni sud zauzme stav o istom, a što može uticati na značajno smanjenje troškova, ovog i svih drugih sličnih postupka.

U izjašnjenju na zahtjev tužena navodi da tužitelj očito želi problematizirati upis tuženog sa pravom raspolaganja na spornim nekretninama.

Tačno je to da Zakon o stvarnim pravima ne poznaje pravo raspolaganja kao stvarno pravo koje bi bilo predmet upisa u zemljišnoj knjizi. Međutim, Zakon o stvarnim pravima u više svojih odredaba i kroz više instituta se tačno i precizno odredio o ovom reliktu prošlog vremena i ranije pravnog sistema, te postojanja ranije društvene a sada državne svojine.

Naime, gdje god je postojalo ili postoji upisano pravo upravljanja ili raspolaganja na nekretninama neoboriva je pretpostavka da se radi o društvenoj sada državnoj svojini.

Ovdje treba naglasiti da je zemljišna knjiga za područje općine Bužim gdje se nekretnina nalazi uspostavljena na stanju tzv. novog premjera, novi premjer za općinu Bužim je stupio na snagu 2000. godine a opšte je poznata stvar da je novi premjer tj. novi katastar nekretnina uspostavljen nakon provedenih upravnih postupaka i izlaganja podataka i utvrđivanja prava na nekretninama po tada i sada važećem Zakonu o premjeru i katastru nekretnina.

Za potrebe ovog postupka tuženi je pribavio sve potrebne isprave vezano za proveden postupak izlaganja na predmetnim nekretninama, te je u upravnom postupku izlaganja doneseno Rješenje kojim se pravni prednik tuženog OZ Bratstvo Bužim upisuje sa pravom raspolaganja na predmetnim nekretninama.

Dakle iz ovakve hronologije se nedvojbeno može zaključiti da se ovdje radi o ranije društvenoj sada držanoj svojini i da je tuženi kao pravni sljednik nosilac prava raspolaganja koje je po tada važećim propisima u vrijeme vođenja postupka izlaganja postojalo kao jedno od prava iz oblasti stvarnih prava po tada važećim zakonu o vlasničko pravnim odnosima.

Radi pravilnog rješenja ovog pravnog pitanja upućuje sud i na pravilno tumačenje još uvijek važećeg Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državne imovine BiH, donesen od strane Visokog predstavnika u BiH u čl. 1. stav 2. se jasno i precizno definiše da je nepokretna imovina koja se smatra držanom imovinom imovina na kojoj pravo raspolaganja i upravljanja ima bivša SR BiH do 31.12.1991. godine, a koja se na dan donošenja istog Zakona smatra vlasništvo ili posjedom BiH ili javne organizacije ili organa BiH. Dakle, pod pojmom javne organizacije kako to imperativno reguliše ova zakonska odredba može se podvesti i status tuženog kao pravnog sljedbenika ranije društveno pravnog lica OZ Bratstvo Bužim.

Uz uvažavanje ovih zakonskih odredbi, pomenute hronologije donošenja zakona i drugih propisa koja regulišu stvarna prava uspostavom neprikosnovenog prava vlasništva, situacija je potpuno jasna i radi se o državnom vlasništvu te stoga isticanja ovog pravnog pitanja od strane punomoćnika tužitelja i nema mjesta. Kod ovog suda već je pravosnažno okončan jedan spor gdje se tužena takođe u istom svojstvu pojavljuje, da je tužba i tužbeni zahtjev odbijena i čak odbačena revizija, što sve dovoljno govori da je po ovom pravnom pitanju već sudska praksa zaživjela i da su sudovi zauzeli svoje stavove naravno potpuno pravilno uz uvažavanje sadašnjih i ranijih propisa.

Dana 20.9.2022. godine, sud je donio rješenje kojim se određuje zastoj parničnog postupka i koji će trajati do okončanja postupka pred Vrhovnim sudom F BiH radi rješavanja spornih pravnih pitanja, te će sud čim prestanu razlozi koji su izazvali zastoj postupka po službenoj dužnosti isti nastaviti.

Uz zahtjev navodi i sopstveno tumačenje spornog pravnog pitanja na način da je prema stavu tog suda BiH vlasnik šuma, šumskog i poljoprivrednog zemljišta na kojem je u zemljišnoj knjizi upisano samo pravo raspolaganja.

Navedeno, kako navodi, slijedeći argumentaciju Ustavnog suda BiH u odlukama broj: U 1/11, U 8/19 i U 4/21, iz kojih proizlazi da se šume kao javna dobra smatraju državnom imovinom odnosno da su šume i šumsko zemljište obuhvaćeni pojmom državne imovine.

Takođe da proizlazi da je poljoprivredno zemljište, o kakvom zemljištu se radi u ovoj pravnoj stvari što je među strankama nesporno, u ranijem pravnom sistemu BiH imalo status opštenarodne imovine, odnosno kasnije društvene svojine koja je u sebi sadržavala prava upravljanja, korišćenja i raspolaganja.

Tako je Ustav SRBiH (član 92) propisao da dobra od opšteg interesa u koja, pored ostalog, spadaju zemljište, šume, vode i druga prirodna bogatstva uživaju kao dobra od opšteg interesa posebnu zaštitu i koriste se pod uslovima i na način propisan zakonom. Zakonom (SFRJ) o poljoprivrednom zemljišnom fondu opštenarodne imovine i dodjeljivanju zemlje poljoprivrednim organizacijama iz 1953. godine pravom korišćenja bila su obuhvaćena sredstva za rad poput poljoprivrednog zemljišta. Imajući u vidu postojanje pravnog kontinuiteta BiH prema članu I/1 Ustava BiH, iz navedenog proizlazi da je i u prethodnim pravnim sistemima (SRBiH) zemljište generalno, uključujući i poljoprivredno zemljište, predstavljalo javnu, odnosno državnu svojinu, pa se stoga titularom takve imovine može smatrati samo BiH, bez obzira što u zemljišnim knjigama ne postoji upis državne odnosno društvene svojine već samo pravo raspolaganja.

Odbija se riješiti predmetno sporno pravno pitanje.

Cijeneći da u pred Općinskim sudom u Bosanskoj Krupi u većem broju predmeta postoji potreba da se zauzme stav o izloženim spornim pitanjima koje je od značaja za odlučivanje o predmetu postupka pred prvostepenim sudovima, iz kojih razloga je Općinski sud u Bosanskoj Krupi zahtjevom pokrenuo postupak pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine radi rješavanja navedenih spornih pitanja, navodeći kratak prikaz utvrđenog stanja stvari u ovoj konkretnoj pravnoj stvari, prilažujući i sopstveno tumačenje spornog pravnog pitanja, dostavljajući i predmet, Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine, prihvata potpunost i dozvoljenost zahtjeva za rješavanje spornog pravnog pitanja.

Sporna pravna pitanja nisu od značaja za odlučivanje u većem broju predmeta u postupku pred prvostepenim sudom, dosljedno čemu, saglasno odredbi člana 61d. stav (2) ZPP-a odbija riješiti sporno pravno pitanje.

Navedeno iz razloga što, je:

- dosadašnja praksa ovoga suda npr. ona iskazana u njegovoj presudi broj: 32 0 Ps 000911 16 Pž od 09.11.2017. godine (strana 3 posljednji pasus) iskristalisala stav da „opštenarodna imovina” sada predstavlja državno vlasništvo,
- kako je to iskazano i u većem broju odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, na koje se poziva i prvostepeni sud u svome zahtjevu - odluka tog suda broj: U 8/19 od 06.02.2020. godine, prema kojoj;

“U odgovoru na pitanje da li predmetno poljoprivredno zemljište predstavlja dio državne imovine čiji je titular BiH, Ustavni sud, polazeći od člana I/1. Ustava BiH (kontinuitet države), zaključaka iz Odluke broj U 1/11 (op. cit. U 1/11, tač. 71. i 72), zaključuje da je Bosna i Hercegovina titular imovine svojih pravnih prednika, odnosno da predmetno poljoprivredno zemljište predstavlja dio državne imovine čiji je titular BiH.”

te nadalje, npr, Odlukom o dopustivosti i meritumu broj AP 368/21 od 5. oktobra 2022. godine i broj AP 82/21 od 18. oktobra 2022. godine Ustavni sud Bosne i Hercegovine, pozivom na:

- član 2. Zakona o poljoprivrednom zemljištu („Službene novine Federacije BiH“ broj 52/09), prema kojem poljoprivredno zemljište je prirodno bogatstvo i dobro od općeg interesa za Federaciju i Bosnu i Hercegovinu, uživa posebnu zaštitu, koristi se za proizvodnju i ne može se koristiti u druge svrhe, osim u slučajevima i pod uvjetima utvrđenim ovim Zakonom,
- član 4. ovoga Zakona, prema kojem poljoprivredno zemljište, u smislu ovog Zakona, jeste zemljište koje se koristi za poljoprivrednu proizvodnju: oranice (njive), vrtovi, voćnjaci, vinogradi, livade, pašnjaci, ribnjaci, trstici, močvare i drugo zemljište koje bi se, prema svojim prirodnim i ekonomskim osobinama, najbolje moglo koristiti za poljoprivrednu proizvodnju.,
- član 98. ovog Zakona, kojim je propisano da poljoprivrednim zemljištem čiji je vlasnik država osim onog koje se vraća ranijim vlasnicima prema posebnom zakonu, odnosno koje podliježe restituciji i predmet je povrata, raspolaže Federacija prema općim propisima o raspolaganju nekretninama, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.
- član 1. Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ br. 18/05, 29/06, 85/06, 32/07, 41/07, 74/07, 99/07 i 58/08, kojim je propisano da se ovim Zakonom zabranjuje raspolaganje državnom imovinom,
- pod državnom imovinom u smislu ovoga Zakona podrazumijeva se:
  - nepokretna imovina koja pripada državi Bosni i Hercegovini (kao međunarodno priznatoj državi) na osnovu međunarodnog Sporazuma o pitanjima sukcesije, koji su 29. juna 2001. god. potpisale države Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Bivša Jugoslovenska Republika Makedonija, Slovenija i Savezna Republika Jugoslavija, koja se, na dan donošenja ovog Zakona, smatra vlasništvom ili posjedom Bosne i Hercegovine ili druge javne organizacije Bosne i Hercegovine; i 2. nepokretna imovina na kojoj je pravo raspolaganja i upravljanja imala bivša Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina do 31. decembra 1991. god, a koja se na dan donošenja ovog Zakona smatra vlasništvom ili posjedom Bosne i Hercegovine ili

javne organizacije ili organa Bosne i Hercegovine i bilo koje administrativne jedinice Bosne i Hercegovine,

- u smislu ovog Zakona, pod raspolaganjem navedene imovine smatra se direktni ili indirektni prenos vlasništva,
- član 2. ovoga Zakona, prema kojem, bez obzira na odredbe drugog zakona ili propisa, državnom imovinom se može raspolagati samo u skladu s odredbama ovog Zakona. Svaka odluka, akt, ugovor ili bilo koji drugi pravni instrument kojim se raspoložuje imovinom iz člana 1. ovog Zakona suprotno odredbama ovog Zakona, ništav je.
- član 4. navedenog Zakona, prema kojem privremena zabrana raspolaganja državnom imovinom u skladu sa ovim zakonom ostaje na snazi do stupanja na snagu zakona kojim se uređuje provođenje kriterija koji će se primjenjivati za utvrđivanje imovine koja je u vlasništvu Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, i utvrđuju prava vlasništva i upravljanja državnom imovinom, koji će se donijeti na preporuke Komisije, odnosno do potvrđivanja prihvatljivog i održivog rješenja pitanja raspodjele državne imovine između države i drugih nivoa vlasti od strane Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira, ili dok visoki predstavnik drugačije ne odluči,
- član 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 22/22), prema kojem u Zakonu o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom Bosne i Hercegovine član 1. stav (2) mijenja se i glasi:

"U smislu ovog Zakona, pod državnom imovinom podrazumijeva se: Predmet broj AP 82/21 12 Odluka o dopustivosti i meritumu 1. nepokretna imovina koja pripada državi Bosni i Hercegovini na osnovu međunarodnog Sporazuma o pitanjima sukcesije, koji su 29. juna 2001. god. potpisale države Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Bivša Jugoslovenska Republika Makedonija, Slovenija i Savezna Republika Jugoslavija; 2. nepokretna imovina na kojoj je pravo raspolaganja i upravljanja imala bivša Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina do 31. decembra 1991. godine; 3. poljoprivredno zemljište, za koje je Ustavni sud Bosne i Hercegovine utvrdio da predstavlja državnu imovinu u svojoj odluci u predmetu br. U-8/19; 4. rijeke, šume i šumsko zemljište, za koje je Ustavni sud Bosne i Hercegovine utvrdio da predstavljaju državnu imovinu u svojim odlukama u predmetima br. U9/19 i br. U-4/21."

Član 2. Član 2. stav (1) mijenja se i glasi:

"Bez obzira na odredbe bilo kojeg drugog zakona ili propisa, državnom imovinom može raspolagati isključivo Bosna i Hercegovina, kao njen titular, u skladu s odredbama ovog zakona." Član 3. Član 4. mijenja se i glasi: "Privremena zabrana raspolaganja državnom imovinom u skladu s ovim zakonom ostaje na snazi do stupanja na snagu zakona na državnom nivou kojim se uređuju prava vlasništva i upravljanja državnom imovinom, a koji bi usvojila Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, odnosno sve dok visoki predstavnik drukčije ne odluči."

dakle, da je utvrđeno da spornim nekretninama prema podacima novog katastarskog premjera odgovaraju nekretnine, koje su po starom premjeru u zemljišnoj knjizi upisane kao „državno vlasništvo, iskazao da:

„ukazuje da je o istom pravnom pitanju raspravljao u Odluci broj AP 1080/18 od 28. januara 2020. godine u odnosu na dozvoljavanje uknjižbe prava vlasništva na određenim nekretninama u korist Općine Bihać s dijelom 1/1, koje su u zemljišnoj knjizi bile upisane kao „općenarodna imovina“, te da zakoni o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom (i državni i entitetski, s obzirom na to da ti zakoni na isti način reguliraju predmetnu materiju) imaju karakter *lex specialis* zakona u vezi s pitanjem raspolaganja državnom imovinom koja je kao takva definirana tim zakonom sve dok se pitanje statusa i upravljanja tom imovinom ne riješi na državnom nivou ili dok visoki predstavnik ne odluči drugačije, kao i da Zakon o privremenoj zabrani raspolaganja je *lex specialis* i u odnosu na Zakon o zemljišnim knjigama.

Dakle, u praksi ovoga suda, kao i praksi Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, izraženim pri odlukama o apelacijama na odluke drugostepenih sudova, je već odlučeno o navedenim spornim pravnim pitanju, tako da ne postoji neizvjesnost u tumačenju pravne norme, davanjem njenog pravog značenja odlukom u postupku rješavanja spornih pravnih pitanja, iz kog razloga se u pravilu prihvata rješavanje spornog pravnog pitanja, tako da navedena sporna pravna pitanja nisu od značaja za odlučivanje u većem broju predmeta u postupku pred prvostepenim sudom.

Pri navedenom je za ukazati na izraženi stav Ustavnog suda Bosne i Hercegovine u Odluci o dopustivosti i meritumu broj AP 377/20 od 5. oktobra 2021. godine, prema kojem da se iz Zakona o zabrani raspolaganja, niti iz stavova Ustavnog suda iz Odluke broj U-1/11, ali ni iz sveukupne situacije kakva postoji ne može tvrditi da je sva „državna imovina“ neophodno imovina države BiH, odnosno ranije SFRJ ili SRBiH u smislu Zakona o zabrani raspolaganja.

Shodno takvom zaključku, Ustavni sud je, odgovarajući na postavljeno pitanje (da li se sporne odredbe Zakona o stvarnim pravima odnose na državnu imovinu koja je predmet Zakona o privremenoj zabrani raspolaganja državnom imovinom BiH, kao i da li se odnose na državnu imovinu iz Odluke Ustavnog suda broj U-1/11), ocijenio da osporene odredbe ne reguliraju pitanje imovine na koju se odnosi zabrana raspolaganja i da u tom smislu nisu suprotne odredbama Ustava Bosne i Hercegovine.

Stoga, u pogledu postavljenog spornog pitanja:

„Ko se smatra vlasnikom nekretnina za koje u zemljišnoj knjizi, u B listu ne postoji upis prava vlasništva nego samo postoji upis prava raspolaganja?“

se ne može poprimiti postojanje činjenica koje bi opravdale odgovor na ovo, prevashodno vezano za osnov upisa prava raspolaganja, koji bi, uz izloženo opredijelio, odgovor na ovo sporno pravno pitanje.

Dosljedno navedenom, kako se pokazuje opravdanost zaključka da predmetna pravna pitanja nisu od značaja za odlučivanje u većem broju predmeta u postupku pred Općinskom sudom u Bosanskoj Krupi, saglasno odredbi člana 61d. stav (2) ZPP-imalo se odbiti riješiti o navedenim spornim pravnim pitanjima.

Predsjednik Građanskog odjeljenja

Radenko Blagojević,s.r.